



Димчо Дебелянов

Разговор в кръчмата

– От хорски думи хас не струвай,  
на свой път, с своите крака!  
Живей и много не мъдрувай!  
Сега светът върви така!  
– Така...

– Жена защо ти й – толкоз много  
жени всеобщи има днес,  
ще наидеш място, слава Богу –  
знай, вятърът е туй свест и чест!  
– Хм... чест...

– А щом сполучиш да достигнеш  
на служба в висшата среда,  
глей нещо едро да задигнеш  
за запас в напаст и беда!...  
– Е, да...

– Когато старост пък настане,  
спокойно почини си – зер  
тоз свят на теб не ще остане!  
Какво ще пийш: вермут, амер?  
– Амер.

КРАЙ

Източник: Словото  
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6203>]